

Militant

PERIÒDIC D'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Donació: 0,50 €
Ajut: 1 €

OCTUBRE · 2017

VIOLENCIA POLICIAL SALVATGE I
RESISTÈNCIA EXEMPLAR DEL POBLE DE CATALUNYA!

FORA EL GOVERN DEL PP!

PER LA REPÚBLICA
SOCIALISTA
CATALANA!

VIOLENCIA POLICIAL SALVATGE I RESISTÈNCIA EXEMPLAR DEL POBLE DE CATALUNYA! FORA EL GOVERN DEL PP!

Catalunya va viure l'1 d'Octubre escenes pròpies d'un territori ocupat militarment. Milers de policies i guàrdies civils —enviats pel govern del PP i la Fiscalia de l'Estat— van desplegar una repressió salvatge per a impedir el vot en el referèndum i, enfrontant-se amb les seves porres a milers de ciutadans pacífics, famílies, nens i avis, van trencar a cops de martell els vidres dels col·legis i van robar les urnes com si fossin trofeus. Aquesta violència indiscriminada va impedir la normalitat de les votacions a 400 col·legis, però amb el que els antiavalots, el govern del PP i l'Estat no comptaven era amb la resistència massiva del poble de Catalunya, que va exercir el seu dret a vot amb determinació i valentia a milers de meses electorals i va derrotar, sense cap mena

de dubte, una ofensiva repressiva sense precedents en els últims quaranta anys.

Repressió franquista

Segons dades oficials de la Generalitat, 844 persones han resultat ferides per la policia i la guàrdia civil, de les quals dues es troben en estat greu a diferents hospitals de Barcelona. Les imatges de milers de forces policials descarregant tota la seva violència per a impedir que la població catalana s'expressés democràticament han donat la volta al món. Tota la premsa internacional ho ha reflectit, comparant l'actuació de les forces repressives de l'Estat amb la dictadura franquista. I és que és impossible negar aquest fet.

Les imatges del franquisme han tornat amb tota la seva força de la mà de Rajoy i el seu govern de lladres, reaccionaris i nacional-espanyolistes. Pretenent donar una lliçó a la població de Catalunya, els hereus de la dictadura han semblat un fracàs absolut. La ràbia, indignació i la fúria de milions de joves i treballadors s'han transformat en un mur contra el qual s'ha estrellat la dreta i el seu Estat repressiu.

Les lliçons polítiques de l'ocorregut l'1-O a Catalunya quedaran gravades en la consciència de milions de persones, tant de Catalunya com de la resta de l'Estat i

internacionalment. La justificació que el PP i el seu govern estan aplicant la llei, no pot ocultar que aquesta llei és injusta, antidemocràtica i va directament contra les aspiracions de milions de catalans als quals es pretén emmordassar. Fets que fan encara més vergonyosa la capitulació de la direcció del PSOE, que ha preferit construir una aliança amb els hereus del franquisme abans que reconèixer el dret a decidir del poble de Catalunya.

La fallida política de la direcció del PSOE

Després del triomf de Pedro Sánchez a les primàries del PSOE, i la derrota d'aquells dirigents que van fer possible la investidura de Rajoy com a president del govern central, es van suscitar moltes esperances en que alguna cosa començava a canviar en la socialdemocràcia, que existia la possibilitat d'un gir a l'esquerra. Totes aquestes esperances s'han vist una vegada més defraudades pel comportament menyspreable de Pedro Sánchez i l'actual direcció del PSOE pel que fa a la qüestió nacional catalana.

La complicitat dels actuals dirigents del PSOE amb el PP per emmordassar al poble de Catalunya i impedir que votés l'1 d'Octubre, passarà a la història de la socialdemocràcia com una de les seves pàgines més infames. La intervenció de Pedro Sánchez el mateix dia que milers de persones eren sotmeses a una violència desmesurada, plorant llàgrimes de cocodril per les "càrregues policials" sense ni tan sols atrevir-se a dir a les coses pel seu nom, i tot seguit reafirmar el seu suport indestructible a "l'Estat de dret, a les institucions, la Constitució i la inte-

gritat territorial", és a dir, al govern del PP i a l'Espanya *una, grande y libre*, demostren la seva completa fallida política.

Els dirigents del PSOE han posat de manifest durant aquestes setmanes, les conseqüències nefastes d'abraçar durant anys el nacionalisme espanyolista i fondre's amb la classe dominant en tots els assumptes essencials. No només han abandonat el punt de vista del socialisme respecte a la qüestió nacional —que sempre ha defensat el dret a l'autodeterminació de les nacions oprimides—; encara que pretenguin amagar la seva responsabilitat fent una crida retòrica a la "negociació" i al "diàleg", en els fets s'han col·locat al costat dels franquistes que recorren a la violència i a la repressió de l'Estat.

La idea que el referèndum de l'1-O suposava un "cop d'Estat" o era una imposició "antidemocràtica" contra un sector de la població catalana, és una de les majors mentides que intenten vendre els mitjans de comunicació al servei de la burgesia espanyola. I un absurd en sí mateix. Si tan segut està l'Estat, el PP, Ciutadans o l'actual direcció del PSOE que els independentistes són una minoria, per què no acceptar les urnes? Per què impedir la votació? Per què les urnes a Veneçuela són bones però a Catalunya no?

En una votació democràtica sobre l'autodeterminació, tota persona que no recolzi la independència té l'opció clara de votar pel NO. Els partits que defensen la legalitat emanada del 78, tenen una gran quantitat de recursos i d'influència per a fer una campanya a favor dels seus arguments i contra la independència. Per això mateix, l'autèntica raó que explica l'actitud obstinada de la dreta i de l'Es-

PER LA REPÚBLICA
SOCIALISTA
CATALANA!

tat no és perquè defensin la democràcia, sinó tot el contrari: neguen que el poble català tingui dret a decidir i que Catalunya és una nació. La seva posició no és més que la continuació d'una línia de conducta que ha manifestat històricament la burgesia espanyola i el seu Estat centralista, aixafant *manu militari* la majoria de les vegades les aspiracions democràtic-nacionals de Catalunya, Euskal Herria i Galiza. Això va ser el que va succeir sota la dictadura franquista i des de la Transició qualsevol avanç en aquests drets ha estat sempre el resultat de la mobilització massiva.

El règim del 78 és responsable

La mobilització de milions de joves, treballadors i ciutadans de Catalunya ha posat sobre la taula la qüestió del caràcter autoritari i oligàrquic del règim capitalista enlluminat en el 1978. Per a avortar una situació revolucionària –en la qual la classe obrera i el jovent de tots els territoris de l'Estat van posar contra les cordes a la dictadura i al capitalisme espanyol– la burgesia espanyola i les direccions de les organitzacions de l'esquerra (PCE i PSOE) van pactar reformar l'edifici de la dictadura a canvi de que es reconeguessin legalment les llibertats democràtiques que ja havien estat conquerides amb la mobilització. D'aquesta manera es va impedir la transformació socialista de la societat, i la burgesia va mantenir el control de la situació a través d'un règim monàrquic i parlamentari que acusava enormes tares autoritàries.

La Constitució del 1978 va sancionar molts aspectes: una llei de punt i final que va garantir la impunitat dels crims del franquisme i que mai es depurés l'aparell de l'Estat, la judicatura, les forces policials i militars –que van seguir en mans dels reaccionaris de sempre. Per suposat, es va assumir l'economia de “lliure mercat” i el poder inqüestionable dels capitalistes, i es va negar el dret a l'autodeterminació de Catalunya, Euskal Herria i Galiza, inscrivint en la Constitució la màxima de la dictadura: Espanya, *una grande y libre*.

L'actual moviment de masses esclatat a Catalunya a favor dels drets democràtic-nacionals, ha situat el debat en un punt essencial: la negació que Catalunya és una nació –tantes vegades reiterada per la burgesia centralista i la dreta mit-

jançant la repressió o la simple conquesta militar–, s'ha combinat amb una frustració generalitzada per les conseqüències sagnants de la crisi capitalista, de l'atur de masses, dels desnonaments, de la precarietat i dels baixos salaris, de la falta de futur pel jovent. La lluita contra l'opressió nacional i l'opressió de classe s'ha entrelaçat, com a altres èpoques (1909, 1931, 1934, 1936, 1977...), generant un potencial revolucionari que ha desafiat les formes de dominació política del règim capitalista espanyol.

La classe obrera i el jovent de tot l'Estat han d'entendre que la causa del poble de Catalunya és també la seva. “Un poble que oprimeix a un altra mai pot ser lliure”, deia Karl Marx. Per això el moviment obrer a través de la seva història sempre va inscriure en la seva bandera la lluita per l'alliberament nacional, per l'autodeterminació de nacions oprimides, com una part del combat per la transformació socialista de la societat. Avui a Catalunya ens estem jugant les llibertats democràtiques que tant va costar arrancar

als anys setanta. Si avui actuen d'aquesta manera contra el poble de Catalunya, què passarà demà? La resposta no és gens difícil. Demà intensificaran la repressió contra tots els que ens aixequem contra la injustícia i posem en qüestió la seva opressió i la seva dominació, aprovaran noves lleis mordassa i més mesures excepcionals per soscarar les llibertats democràtiques.

La burgesia espanyola i el seu Estat preparen nous atacs contra el poble de Catalunya

L'1 d'Octubre es va produir un punt d'inflexió en la lluita de classes no només a Catalunya sinó a tot l'Estat espanyol. El govern del PP ha demostrat amb la seva actuació repressiva, la seva extrema debilitat i la seva absoluta falta de legitimitat. Els intents de mobilitzar a la seva base social en els dies previs al referèndum, van quedar reduïts a manifestacions molt minoritàries i dominades per

elements feixistes que cantaven el “cara al sol” i aixecaven el braç. Absolutament patètic.

Com a tots els grans esdeveniments de la història, ha estat l'acció directa de les masses, la seva intervenció revolucionària, la que ha canviat tot l'escenari. La crisi del règim polític espanyol, de les formes de dominació de la burgesia que es van mantenir al llarg de quatre dècades, estan trontollant. La decisió de la Generalitat, després d'una jornada de mobilitzacions històriques, de presentar els resultats del referèndum davant del Parlament (prop de 2.100.000 vots a favor del SÍ, el 90% dels emesos) i possiblement procedir a declarar la república catalana, ha fet saltar totes les alarmes en la classe dominant espanyola.

El desafiament és de tal envergadura, que des del govern del PP i des dels mitjans de comunicació de la reacció es parla directament de donar un cop d'Estat contra les institucions catalanes, disoldre el govern català i acabar amb l'autonomia. El diari *El Mundo* expressava en la seva editorial el que és molt present a La Moncloa: “Davant aquesta flagrant insurrecció a l'ordre legítim, i en un context revolucionari que inclou la convocatòria d'una vaga general, el Govern central no pot dilatar l'assumpció de mesures que permetin frenar en sec els plans de l'independentisme, el que inclou l'aplicació immediata de l'article 155 o la Llei de Seguretat Ciutadana, en ares de preservar la legalitat i situar als Mossos sota el control de l'Estat” (*Ni un minuto que perder frente al independentismo*, 2 d'Octubre de 2017).

Altres mitjans com *El País*, després d'estar durant setmanes ovacionant al PP i aplaudint totes i cada una de les mesures repressives aprovades en els dies previs al referèndum, veu les coses cada vegada més complicades i exigeix una negociació entre el govern central i la Generalitat. Però això, després de l'ocorregut l'1 d'Octubre, no és possible amb la posició del PP, de l'aparell de l'Estat i dels seus aliats, enrocats en la negociació del dret a l'autodeterminació per a Catalunya.

CONTINUA A LA PÀGINA 4 ▶

www.sindicatdestudiants.net

3 d'octubre

VAGA GENERAL

CONTRA LA BRUTAL REPRESSIÓ POLICIAL A CATALUNYA

TOTS ELS INSTITUTS I UNIVERSITATS A LA

VAGA GENERAL I LES MANIFESTACIONS

FORA EL GOVERN DEL PP!

PER LA REPÚBLICA SOCIALISTA CATALANA!

► VE DE LA PÀGINA 3

És molt difícil establir una perspectiva tancada per els esdeveniments que es desenvoluparan durant les properes jornades. Però l'enfrontament, és a dir, la lluita de classes, patirà una gran escalada. El PP ja ha amenaçat a la direcció del PSOE amb noves eleccions generals si no compta amb el seu suport indestructible per a defensar l'actual legalitat. És a dir, suport a noves mesures repressives i autoritàries.

La qüestió és molt concreta. La població mobilitzada a Catalunya es sent forta després del triomf polític contra la repressió que ha significat l'1 d'Octubre. La consciència ha donat un pas de gegant. Ara és el moment d'aprofitar aquesta bretxa oberta per aconseguir la dimissió immediata de Rajoy, derrotar aquesta investida repressiva i conquerir de manera revolucionària la república catalana, que representaria un cop brutal al règim capitalista espanyol i al seu Estat centralista, i es convertiria en una poderosa eina en la lluita contra les polítiques d'austeritat i per la transformació socialista de la societat.

Hem de respondre amb la mobilització massiva. Per la república socialista catalana!

Totes les condicions estan madurant per a aconseguir aquests objectius. La convocatòria de la vaga general del 3 d'Octubre,

a la que finalment s'han vist arrossegades les direccions de CCOO i UGT de Catalunya, és el reflex de l'enorme pressió de les masses i del punt crític al qual ha arribat la crisi. La vaga serà un èxit sense pal·liatius, però és necessari anar més enllà.

És necessari que la CUP, Podem i Catalunya En Comú, ERC... estableixin un front d'esquerres clar i nítid, que defensi una alternativa de classe, internacionalista i revolucionària, que no es subordini a la burgesia nacionalista, ni al PDeCAT ni a Puigdemont. No podem oblidar que encara que ara pateixin l'investida reaccionària del PP, aquests dirigents polítics han aplicat retallades socials salvatges que han causat un patiment immens, i defensen els seus propis privilegis i uns interessos de classe molt concrets: els de l'elit econòmica. Tampoc podem descartar que aquests dirigeix burgesos, com han fet en el passar tantes vegades, puguin traïr de nou les aspiracions del poble i intentin pactar una sortida beneficiosa per a ells com l'Estat i el govern del PP.

L'esquerra que lluita, el moviment obrer i els seus sindicats de classe a Catalunya, tenen avui l'enorme responsabilitat d'oferir una sortida revolucionària a aquesta crisi, i això ha de passar per aprofundir i estendre la lluita, preparant una vaga general indefinida als centres de treball per a resistir qualsevol acció violenta de l'Estat i aconseguir la sorti-

da de les forces repressives d'ocupació, i conquerir la república catalana amb un govern d'esquerres al capdavant per a portar a la pràctica un programa de resolgui les necessitats de la majoria de la població davant l'oligarquia capitalista espanyola i catalana.

Aquest govern d'esquerres hauria d'acabar immediatament amb les retallades, garantint una educació i una sanitat públiques de qualitat; hauria de crear milions de llocs de treball amb salaris dignes i drets, i posar punt i final als desnonaments, establint un pla d'habitatge públic amb lloguers socials. Aquest govern hauria d'acabar amb la dictadura dels grans poders econòmics nacionalitzant la banca i les grans empreses, per a col·locar la riquesa al servei de les necessitats de la majoria de la societat.

Una república catalana guanyada mitjançant l'acció revolucionària de les masses implicaria necessàriament la lluita contra el PDeCAT i Puigdemont, contra tota aquesta oligarquia política i econòmica que ha governat a Catalunya aplicant les mateixes receptes neoliberals que el PP. Obriria la porta a la lluita per la República Socialista a Catalunya i una República Socialista Federal basada a la unió lliure i voluntària dels pobles i nacions que componen actualment l'estat espanyol, conquerint la solidaritat activa de les masses oprimides d'Europa i de tot el món.

És completament necessari deixar de defensar idees utòpiques que són un car-

reró sense sortida. Els reaccionaris de dretes mai concediran el dret a l'autodeterminació al poble de Catalunya perquè saben que fer-ho no només representa una derrota de tota la seva política, també animaria al conjunt dels treballadors i del jovent en tots els territoris a ajustar comptes amb el seu govern i amb el sistema en el seu conjunt. És l'hora que Unidos Podemos i Pablo Iglesias passin de les paraules als fets. Cal organitzar la solidaritat activa de la població de la resta de l'Estat amb la lluita del poble català. El nostre triomf és el triomf de tots, i aconseguir-ho no es farà amb mocions de censura, ni implorant a Pedro Sánchez que abandoni al PP, sinó com ho han fet el jovent, els treballadors i els ciutadans de Catalunya durant aquestes setmanes: amb l'acció directa, amb la mobilització, amb la llanço i valentia que ha fet possible la derrota d'un adversari que només compta amb la repressió.

Des d'Esquerra Revolucionària volem construir una alternativa d'esquerres conseqüent, que impulsi la unitat dels treballadors i el jovent de Catalunya amb els seus germans de classe de l'Estat espanyol, en una mateixa lluita comú pel socialisme. Acabar amb l'opressió nacional de Catalunya, d'Euskal Herria, de Galiza, només podrà fer-se realitat en aquesta època de decadència imperialista, si va unida fermament a la lluita per la transformació socialista de la societat i el derrocament del capitalisme.

FORA LES FORCES REPRESSIVES D'OCUPACIÓ!
VISCA CATALUNYA LLIURE, REPUBLICANA U SOCIALISTA!
UNEIX-TE A ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA!

**ESQUERRA
 REVOLUCIONÀRIA**

CIT/CWI

ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA forma part del Comitè per una Internacional dels Treballadors (CIT/CWI), organització present a més de 40 països. Afília't i construeix amb nosaltres les forces del marxisme internacional.

Barcelona: Casal Marxista Barcelona (Carrer Reina Amàlia, 6 baixos, metro Paral·lel o Sant Antoni) · Telèfon: 93 329 89 21 • Reus i Tarragona: Telèfon: 660 72 10 75
 www.esquerrarevolucionaria.net • esquerrarevolucionaria@gmail.com • Twitter: @EsqRevoluciona • Facebook: Esquerra Revolucionària